

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék semmisítse meg az EUMSZ 101. cikk alkalmazására vonatkozó eljárásban 2010. június 23-án hozott C(2010) 4185 végleges (COMP/39.092 — fürdőszoba-felszerelések ügy) bizottsági határozatot abban a részében, amelyben velük szemben felrója, hogy folytatólagos megállapodásban vagy összehangolt magatartásban vettek részt a fürdőszoba-felszerelések Németország, Ausztria, Olaszország, Franciaország, Belgium és Hollandia területére kiterjedő piacán.

Keresetük alátámasztására a felperesek hét jogalapot hoznak fel.

Először is előadják, hogy a Bizottság nem értékelte és nem tárta fel az állítólagos jogsértések gazdasági összefüggéseit, ezáltal nem bizonyította a jog által megkívánt módon azok versenyellenes célját. A felperesek azt kifogásolják, hogy a Bizottságnak nem volt jogi felhatalmazása arra, hogy azt feltételezze (vagy akár megállapítsa), hogy (i) a nem versenytársak között és (ii) nem piaci szereplők által fizetett gazdasági árról szóló megbeszéléseknek versenyellenes célja volt.

Másodszor azt kifogásolják, hogy — tekintettel az első jogalapra és arra, hogy a felperesek nem gyártnak csaptelepet — a Bizottság tévedett, amikor a felperesekkel szemben csaptelepekre vonatkozó jogsértést rótt fel.

Harmadszor a felperesek úgy érvelnek, hogy a Bizottság nem bizonyította a jog által megkívánt módon az állítólagos jogsértés fennállását, különösen azért, mert a bizonyítékokat tévesen ítélte meg Franciaország, Olaszország és a Keramag Keramische Werke Aktiengesellschaft társaságot illetően Németország vonatkozásában.

Negyedszer előadják, hogy a Bizottság nem igazolta, hogy érdeke fűződik olyan hollandiai jogsértés megállapításához, amely már elévült.

Ötödször a felperesek kifogásolják, hogy a Bizottság

- i. nem megfelelően fejtette ki állításait a kifogásközlésben, és
- ii. nem vett figyelembe és nem tárt fel releváns és esetleges mentesítő bizonyítékokat.

Ezek az eljárási hibák — a felperesek megítélése szerint — sértették a védelemhez való jogukat.

Hatodszor a felperesek kifogásolják, hogy a vizsgálati eljárás ebben az ügyben szelektív és önkényes volt a tekintetben, hogy egyáltalán nem vontak vizsgálat alá több olyan vállalkozást sem, amelyek állítólag részt vettek a feltételezett jogsértő találkozókon illetve megbeszéléseken.

Hetedszer előadják, hogy a bírság összege indokolatlanul és aránytalanul magas különös tekintettel a piacra való bevezetés és a piaci hatások hiányára. Ezért a felperesek arra kérik a Törvényszéket, hogy az EUMSZ 261. cikkben foglalt teljes körű mérlegelési jogkörében eljárva csökkentse a bírságot.

2010. szeptember 8-án benyújtott kereset — Sanitec Europe kontra Bizottság

(T-381/10. sz. ügy)

(2010/C 301/67)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Sanitec Europe Oy (Helsinki, Finnország) (képviselők: J. Killick Barrister, I. Reynolds Solicitor, P. Lindfelt és K. Struckmann ügyvédek)

Alperes: az Európai Bizottság

Kereseti kérelmek

- A Törvényszék teljes körűen vagy részben semmisítse meg a COMP/39.092 — fürdőszoba felszerelések ügyben 2010. június 23-án hozott C(2010) 4185 végleges bizottsági határozatot;
- a Törvényszék állapítsa meg, hogy a felperest nem terheli felelősség a csaptelepekre vonatkozó versenyellenes magatartás tekintetében, és amennyiben szükséges, semmisítse meg a megtámadott határozatot abban a részében, amelyben ezt a felperes (illetve leányvállalatai) terhére rója;
- továbbá, illetve másodlagosan: a Törvényszék csökkentse a bírság összegét;
- a Törvényszék a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére; és
- a Törvényszék rendeljen el bármely más, az ügy körülményeire tekintettel megfelelő intézkedést.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Törvényszék az EUMSZ 263. cikk alapján semmisítse meg a fürdőszoba-felszerelések belga, német, francia, olasz, holland és osztrák piacára kiterjedő, eladási árak összehangolása és bizalmas kereskedelmi információk cseréje céljából vállalkozások között létrejött megállapodásra vonatkozó, 2010. június 23-i C(2010) 4185 végleges (COMP/39.092 — fürdőszoba-felszerelések ügy) bizottsági határozatot, valamint másodlagosan azt kéri, hogy csökkentse a vele szemben kiszabott bírság összegét.

Keresete alátámasztására a felperes a következő jogalapokat hozza fel:

Először is a Bizottság nem értékelte és nem tárta fel az állítólagos jogsértések gazdasági összefüggéseit, ezáltal nem bizonyította a jog által megkívánt módon azok versenyellenes célját. A Bizottságnak nem volt jogi felhatalmazása arra, hogy azt feltételezze (vagy akár megállapítsa), hogy (i) a nem versenytársak között és (ii) nem piaci szereplők által fizetett gazdasági árról szóló megbeszéléseknek versenyellenes célja volt.

Másodszor: tekintettel az első jogalapra és arra, hogy sem a felperes, sem pedig a leányvállalatai nem gyártanak csaptelepet, a Bizottság tévedett, amikor a felperessel szemben csaptelepekre vonatkozó jogsértést rótt fel.

Ezenkívül a Bizottság nem bizonyította a jog által megkívánt módon az állítólagos jogsértés fennállását, különösen azért, mert a bizonyítékokat tévesen ítélte meg Franciaország és Olaszország tekintetében, valamint Németországban a Keramag Keramische Werke Aktiengesellschaft vonatkozásában, amelyért a felperest tette felelőssé.

Negyedszer a Bizottság nem igazolta, hogy érdeke fűződik olyan hollandiai jogsértés megállapításához, amely már elévült.

Továbbá a Bizottság (i) nem megfelelően fejtette ki állításait a kifogásközlésben, valamint (ii) nem vett figyelembe és nem tárt fel releváns és esetleges mentesítő bizonyítékokat. Ezek az eljárási hibák jövátételten módon sértették a védelemhez való jogát.

Járolékos jogalapként a felperes előadja, hogy nem kötelezhető közvetlenül és személyesen 9 873 060 EUR összegű bírság megfizetésére. Magát a felperest nem találták vétkesnek semmilyen jogsértő magatartás miatt. Ő csak anyavállalatként felelős, és ekként nem felelhet közvetlenül és személyesen a bírságért. Ezenkívül a közvetlen és személyes felelősség lehetősége nem szerepelt a kifogásközlésben, ami olyan eljárási szabálytalanság, amely indokolja a megsemmisítést.

Másfelől téves az a megállapítás, hogy a felperes a leányvállalattal, a Keramag Keramische Werke AG-val együttesen felel utóbbi cselekményeiért. A felperes nem rendelkezett a Keramag Keramische Werke AG valamennyi részvényével a vonatkozó időszakban, és nem állt módjában, hogy irányító befolyást gyakoroljon felette, és nem is tette ezt.

Ugyanakkor a vizsgálati eljárás ebben az ügyben szelektív és önkényes volt a tekintetben, hogy egyáltalán nem vontak vizsgálat alá több olyan vállalkozást sem, amelyek állítólag részt vettek a feltételezett jogsértő találkozókon illetve megbeszéléseken.

Végül a bírság összege indokolatlanul és aránytalanul magas különös tekintettel a piacra való bevezetés és a piaci hatások hiányára. Ezért a felperes arra kéri a Törvényszéket, hogy az EUMSZ 261. cikkben foglalt teljes körű mérlegelési jogkörében eljárva csökkentse a bírságot.

2010. szeptember 9-én benyújtott kereset — Villeroy et Boch kontra Bizottság

(T-382/10. sz. ügy)

(2010/C 301/68)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Villeroy et Boch (Párizs, Franciaország) (képviselők: J. Philippe és K. Blau-Hansen ügyvédek, valamint A. Villette Sollicitor)

Alperes: az Európai Bizottság

Kereseti kérelmek

- A Törvényszék semmisítse meg a megtámadott határozatot a felperesre vonatkozó részében;
- másodlagosan: a Törvényszék ennek megfelelően csökkentse a megtámadott határozatban a felperessel szemben kiszabott bírságot;
- a Törvényszék az alperest kötelezze az eljárási költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes elsődlegesen a fürdőszoba-felszerelések belga, német, francia, olasz, holland és osztrák piacán eladási árak összehangolására és bizalmas kereskedelmi információk cseréjére létrejött kartellre vonatkozó, az EUMSZ 101. cikk, valamint az az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás (a továbbiakban: EGT-Megállapodás) 53. cikkének alkalmazására vonatkozó eljárásban (COMP/39.092 — fürdőszoba-felszerelések ügy) 2010. június 23-án hozott C(2010) 4185 végleges bizottsági határozat részleges megsemmisítését kéri.

Keresete alátámasztására a felperes hét jogalapot hoz fel:

- az EUMSZ 101. cikk és az EGT-Megállapodás 53. cikkének megsértése azáltal, hogy az alperes a jogsértést egységes, összetett és folyamatos jogsértésnek minősítette, megszegve ezáltal azon köteleességét, hogy a megtámadott határozat címzettjeinek egyéni magatartását vonja jogi értékelés alá;
- az EUMSZ 296. cikk második bekezdése szerinti indokolási kötelezettség megsértése azáltal, hogy az alperes a megtámadott határozatban nem a kellő pontossággal határozta meg az érintett piacokat;
- nincs elég bizonyíték arra, hogy a felperes jogsértésben vett részt Franciaországban;
- az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: charta) 49. cikkének (1) bekezdésébe foglalt *nulla poena sine lege* elvének, valamint a charta 49. cikkének (3) bekezdése szerinti — 48. cikkének (1) bekezdésével és az 1/2003/EK rendelet⁽¹⁾ 23. cikkével összefüggésben értelmezett — bűnnel arányos büntetés elvének megsértése azáltal, hogy az alperes egyetemlegesen kötelezte a felperest és anyavállalatát a bírság megfizetésére;
- téves bírságszámítás azáltal, hogy az alperes olyan felperesi forgalmat is bevont a bírságszámítás során, amely nincs összefüggésben a felhozott kifogásokkal;